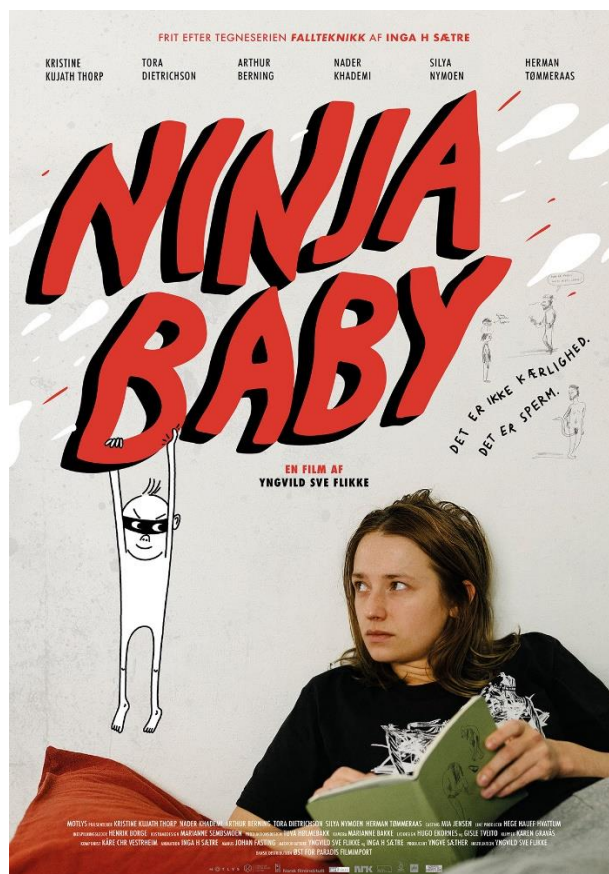

Øst for Paradis præsenterer:

NINJABABY

En film af YNGVILD SVE FLIKKE

PREMIERE: 12. august 2021**PRESSEVISNING: 5. august 2021 kl. 9:30 i Empire Bio (Køb
4. august 2021 kl. 10:30 i Øst for Paradis (Aarhus))**

SYNOPSIS

NINJABABY er en norsk komedie om at falde, og om at rejse sig igen. Vi møder 23-årige Rakel, som først seks måneder henne i sin graviditet opdager, at hun er gravid efter et one-night-stand. Rakel har aldrig ønsket at blive mor og reagerer med fornægtelse, vrede og frustration. Hun føler barnet i maven har gennemskuet hende og kalder den en "fucking jævla sneaky ninjababy", og taler med den gennem sine mange fantastiske tegninger som også sniger sig ud i filmens visuelle univers.

Rakel forstår, at hun må kæmpe for sin fremtid og navigere mellem det, som er bedst for sig selv og det, der er bedst for barnet. Kan det mon være det samme? NINJABABY er en rørende og sjov film om at blive voksen og det paradoksale i, hvor uforberedt man er på noget så "naturligt" som det at blive gravid i sin allermest fertile alder. Filmen er baseret på tegneserieromanen "Fallteknikk" af Inga Sætre, som også har tegnet alle animationerne i NINJABABY.

Øst for Paradis Filmimport
Presseansvarlig: Ditte Daugbjerg Christensen
Mail: ddc@paradisbio.dk / Tlf. 86116444

”Jeg tror, at man kan kende sig selv i følelsen af at være stuck, at være et sted, hvor man ikke har lyst til at være, ikke at have styr på livet og generelt føle sig som en skidt person.”
 – Ingvild Sve Flikke, instruktør

ANIMEREDE FØLELSER – INTERVIEW MED INSTRUKTØR INGVILD SVE FLIKKE

Da instruktør Ingvild Sve Flikke kom på idéen om at bruge Inga Sætres tegneserieroman ”Fallteknikk” som udgangspunkt for filmen, vidste hun, at hun var på rette spor. Men det blev en lang og kringlet vej fra undfangelse til fødsel af hendes NINJABABY.

Hvornår og hvordan opdagede du Sætres tegneserier og streg?

Jeg har kendt Ingas tegneserier og streg siden hun debuterede. Jeg elskede hendes striber om Møkkajentene, da de kom ud i starten af 00’erne. Jeg kunne genkende mig selv i hendes komiske og til tider melankolske blik. Hun har en uordentlig streg, som er både sårbar og sej på samme tid, og det kan jeg godt lide. Vi har ikke samarbejdet tidligere. Da jeg lavede lydmiqs på ”Kvinder i for store herreskjorter” kom idéen med at lave en idé om en ufrivillig graviditet. ”Kvinder i for store herreskjorter” er en multiplot-fortælling, hvor en af kvinderne er en ufrivillig gravid kvinde i slut 30’erne, men der var ikke så meget plads til at gå ind i følelsen af at være gravid i netop den film. Jeg var selv blevet mor til to piger et par år tidligere.

De at bliver forælder er en livsændrende oplevelse, og det at være gravid, og have et andet menneske indeni dig, er en overvældende følelse. Kunne den følelse mon beskrives på film, tænkte jeg.

I "Kvinder i for store herreskjorter" inddrog jeg tre streganimationer, efter at filmen var færdigklippet. Det var ret sjovt, og jeg ville gerne gøre mere af det. Jeg har altid været meget fascineret af animation som værktøj. Jeg havde blandt andet lavet en animationsserie på NRK for små børn ("Lykke"), og jeg har brugt animation i en dokumentar for P3/Ung. Det var kombinationen af dette, der gjorde, at jeg kom på at bruge Ingas tegneserieroman, som jeg har kendt til, siden den kom ud i 2011.

Jeg pitchedede idéen til producenten Yngve Sæther, som også kendte bogen. Den var et perfekt udgangspunkt for en film om graviditet, som blander levende billeder med animation. Inga er jo også animator, så det var oplagt, at hun var med i processen. Der er utroligt mange stærke, emotionelle billeder og bogen, og jeg ønskede, at Ingas streg skulle være en del af filmen. I bogen fortæller Inga en rørende historie om Rakel på 16 år, som bliver ufrivilligt gravid og må deale med det helt alene i sin lejlighed. Hovedfokus ligger på relationen mellem Rakel og hendes bedste ven Ingrid. Jeg var klar over, at vi måtte skrive historien om for at lave en film, og det var Inga helt med på. Jeg havde aldrig kunne lave denne film uden Inga. Hun har lavet alle animationerne, og selvom de ikke udgør ret mange minutter i filmen, så gør de en stor del af filmens udtryk. Inga har været med helt fra start, og jeg er hende evigt taknemmelig for, at hun sagde ja til at være med.

Kan du fortælle lidt om processen inden indspilningen?

Jeg ville gerne have, at det blev en sjov film. Men man kan ikke bare fjolle sig igennem, når man laver en film om en ung kvinde, der bliver ufrivillig gravid. Heldigvis havde jeg folk omkring mig igennem hele processen, der kunne hjælpe mig med at finde balancen mellem humor og alvor.

Inga og jeg arbejdede med at udvikle historien og stilen i en periode, der forløb over flere år. En vigtig ændring var, at Rakel blev gjort ældre end i bogen. Vi udviklede de mandlige karakterer. og samtidig med at vi arbejdede på historien, prøvede vi at finde møder hvorpå, at vi kunne bruge animation. Vi var meget i tvivl om filmens slutning. Bogen slutter lige efter fødslen, og vi ville have mere, men blev aldrig enige med os selv.

Det var først da manuskriptforfatter Johan Fasting blev involveret, at skriveprocessen tog fart. Han forstod, hvad vi ville have og har skrevet en slutning, som jeg elsker. Johan smed alt det, som Inga og jeg havde lavet, op i luften og skrev et fantastisk sjovt udkast til manus. Han kom med en gave uden lige, da han introducerede Ninjababy-karakteren.

At finde design og stemme til Ninjababy var måske det mest udfordrende i casting-processen. Lige så meget fordi, at jeg aldrig har lavet en animeret karakter før. Her arbejdede jeg tæt med Inga og castingagent Mia Jensen. Det var selvfølgelig også svært at finde en, som kunne bære rollen som Rakel. Jeg ledte efter nogen, som kunne udtrykke både humoren og alvoren. Jeg havde set Kristine og nogle kortfilm, men det var først da jeg mødte hende til en casting, at jeg var overbevist. Hun forstod filmen og karakteren, og nu kan jeg ikke se nogen anden end hende spille rollen. Det har virkelig været en fornøjelse at arbejde med hende, for hun er så fokuseret og åben. Forarbejdet måtte vi gøre over telefon og internet – hun i København og jeg i Oslo. Det var sjovt og fungerede rigtig godt. Efter corona er den digitale arbejdsform blevet normalen, og nu er det jo så ikke så sjovt længere.

Inga og jeg talte meget om, at vi gerne ville have, at Rakel skulle være noget for sig selv. En som bryder lidt med normerne. Sammen med Kristine og resten af holdet arbejdede vi meget på, at hendes værelse skulle være lidt beskidt og rodet, og det at Kristine også er illustrator og kunstner hjalp os meget i karakteropbygningen. Flere af Kristines værker og rekvisitter er på Rakels værelse. Vi ville gerne have, at hele filmen skulle være lidt beskidt; også Rakel. Hun skulle have fedtet hår og sidde med lidt spredte ben, uden at det blev en kliché. Jeg vil tro, at vi brugte omkring en liter First Price olivenolie under optagelserne.

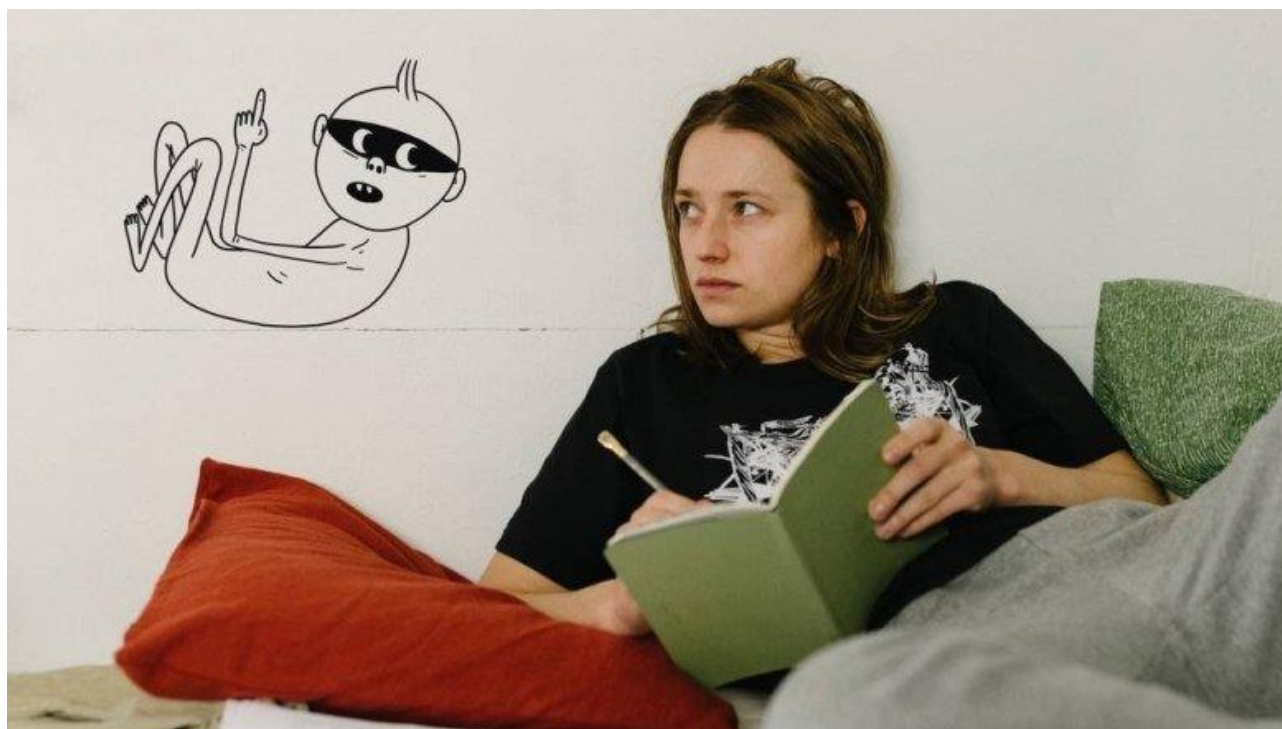
Du har instrueret flere afsnit af ”Hjemmebane” og dine film har meget markante kvindroller. Hvor bevidst er du om at arbejde med kvindelige karakterer og skuespillere?

En vigtig grund til, at jeg lavede ”Kvinder i for store herreskjorter” var, at jeg synes at repertoire af kvindelige, norske karakterer var for indskrænket. Det er blevet bedre i de sidste år. Jeg har en udtalt ambition om at udvide repræsentationen af kvinder på film, og jeg vil vise, at der er variationer indenfor alle køn og være med til at bygge et mere tolerant og mangfoldigt samfund. Det var fantastisk at være med til at lave ”Hjemmebane”. Jeg følte, at vi gjorde noget vigtigt.

Hvad vil du gerne sige med filmen?

Jeg vil gerne fortælle, at det er fint at falde på røven og rode det hele til – det kommer du til at gøre mange gange i livet – så længe du kommer på benene igen. Det er jo også budskabet i ”Fallteknikk”. Samtidig ville jeg gerne tage unges frygt for at blive gravide op. Vi lever i et samfund, hvor det at blive gravid i sin mest fertile alder er usædvanligt. Filmen handler også om at tage ansvar, blive voksen og om at klare den situation, du står i. Jeg tror, at mange gravide kender til frygten for at blive mor, selvom de har planlagt det. Og følelsen af omsorg og kærlighed, som udvikler sig under en graviditet på forskellig vis. De ambivalente og modstridende følelser, prøver jeg at få frem i filmen. Flere steder bruger vi animation for at beskrive det kropslige ved angsten og usikkerheden.

Filmen er lavet til et ungt publikum, men jeg henvender mig nok også ubevidst til kvinder på min egen alder. For selv om jeg hovedsageligt gerne vil nå de unge, tænker jeg, at det nok også er en film, som voksne kan lide. Jeg tror, at mange kan kende sig selv i følelsen af at være stuck, at være et sted, hvor man ikke har lyst til at være, ikke at have styr på livet og generelt føle sig som en skidt person. Og personer i alle aldre kan genkende sig selv i forventninger fra omverdenen, der strider imod det, som man føler indeni.

YNGVILD SVE FLIKKE

Yngvild (f. 1974) skrev og instruerede drama for NRK i 17 år, før hun debuterede som spillefilmsinstruktør med "Kvinder i for store herreskjorter" i 2015. Filmen blev godt modtaget hos både publikum og anmeldere. Den havde premiere under filmfestivalen i Gøteborg og var nomineret til både en pris her men også til fire Amanda-priser og tre Kanonpriser. Flikke instruerede flere afsnit af dramaserien "Hjemmebane", som er solgt til 15 lande og har vundet flere priser. Hendes film har et stærkt, kvindeligt perspektiv og befinder sig i skæringspunktet mellem humor og alvor. NINJABABY er pt. solgt til over 20 lande og er nomineret til intet mindre end 11 Amanda-priser i 2021.

KRISTINE KUJATH THORP

Kristine (f. 1992) er en norsk skuespiller, forfatter, illustrator og set designer, født i Oslo og bosat i København. Kristine spillede hovedrollen i DR-serien "Noget om Emma", og er i gang med indspilningen af en ny spillefilm, hvor hun har hovedrollen. I maj 2020 udgav hun bogen med egne illustrationer "Hjelp småkrypene", som siden udgivelsen har været på bestsellerlisten for børnelitteratur i Norge.

HERMAN TØMMERAAS (NINJABABY)

Hermann (f. 1997) fik sit gennembrud som Penetrator-Chris i den succesfulde NRK-serie "SKAM", og har siden været med i spillefilmen "Ragnarok" samt serierne "Semester" og "Stikk".

CREDITS

RAKEL: KRISTINE KUJATH THORP

AIKIDO-MOS: NADER KHADEMI

PIKKJESUS: ARTHUR BERNING

INGRID: TORA DIETRICHSON

MIE: SILYA NYMOEN

NINJABABY: HERMAN TØMMERAAS

CASTING: MIA JENSEN

LINEPRODUCER: HEGE HAUFF HVATTUM

INDSPILNINGSLEDER: HENRIK BORGE

KOSTUMEDESIGN: MARIANNE SEMBSMOEN

PRODUKTIONSDESIGN: TUVA HØLMERBAKK

FOTO: MARIANNE BAKKE

LYDDESIGN: HUGO EKORNES og GISLE TVEITO

KLIPPER: KAREN GRAVÅS

KOMPONIST: KÅRE CHR VESTRHEIM

ANIMATION: INGA H. SÆTRE

MANUS: JOHAN FASTING

MEDFORFATTERE: YNGVILD SVE FLIKKE og INGA H. SÆTRE

PRODUCENT: YNGVE SÆTHER

INSTRUKTION: YNGVILD SVE FLIKKE

Dansk Distribution: Øst for Paradis Filmimport Aps

Filmen lanceres m støtte fra: Nordisk Film & TV Fond og Det Danske Filminstitut

FIND MATERIALE:

Pressebilleder: <http://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=339>

Trailer og EPK klip: <https://paradis.digitalepk.dk>

Brugernavn: presse - password: film